

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשה ויחי תשפ"א

שוטרת עצרה נהג שנסע במהירות מופרזת. שוטרת: כל הלילה אני מחכה לנהגים כמון! נהג: נכון, ובגלל זה באתי הכי מהר שיכולתי ... (מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

נאמנות

חיינו של יוסף הצדיק לא היו קלים. אחיו התעללו בו עד שהוא נמכר למצרים, שם העלילו עליו עלילה ושמו אותו בבית הכלא למשך שנים. הוא לא פגש את אביו ואחיו בנימין במשך עשרות שנים. היו ליוסף סבות חזקות לשכח את העבר שלו ולהתפכך למצרי גמור.

אבל יוסף לא נהג כך. הוא נשאר נאמן למשפחתו ולמסורת אבותיו. אפילו לאחיו שגרמו לו את כל הצער הוא לא השיב כגמולם. לאחר מות יעקב, האחים חששו שיוסף יתנקם בהם על מה שהם עשו לו, אבל הוא השיב להם 'התחת אלוקים אני?', ואפילו המשיך לעזור להם ולכלכל אותם במצרים, עם כל מה שהוא דאג לעם המצרי מתקף תפקידו.

הנאמנות למשפחה ולעם שלנו היא ערך גדול מאד, אותו אנחנו יכולים ללמוד מיוסף. בזכות הנאמנות השרשרת של עם ישראל תמשיך ותתקיים לנצח!

שאלות בכרשה

1. כמה שנים חי יעקב אבינו במצרים?
2. באיזה גיל נפטר יעקב?
3. מדוע שיכל יעקב את ידיו כשברך את אפרים ומנשה?
4. לאיזו חיה נמשל יהודה, ולאיזו חיה נמשל בנימין?
5. מי נמשל לנחש ומי נמשל לאיילה?
6. כמה שנים בכו המצריים על פטירת יעקב אבינו?
7. היכן נקבר יעקב אבינו?
8. האם פרעה הסכים שיוסף יעלה לקבור את אביו?

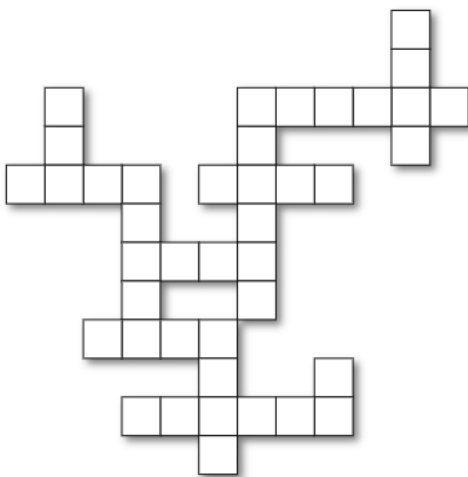
חידת חדגא: יוסף אמר לאחיו: 'התחת אלוקים אני'. מי אמר למי משפט כמעט זהה (בספר בראשית), ועל מה?

חידת פולקע: כיצד נקראים 'בני יניס' בפרשה?

תשבץ בראשית

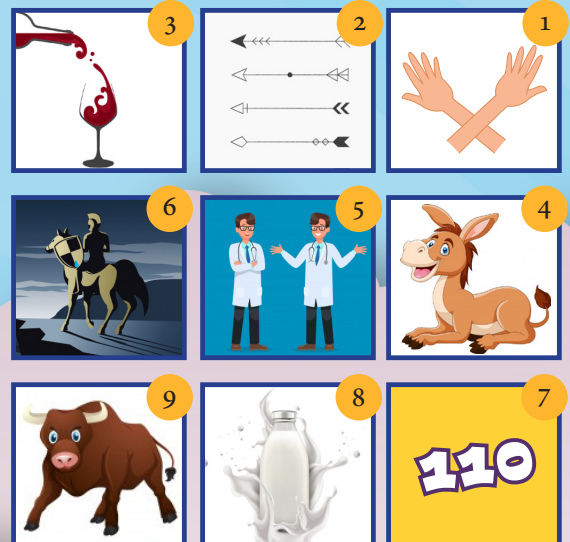
שבצו את שמות כל פרשיות ספר בראשית!

בראשית
נח
לך לך
וירא
חיי שרה
תולדות
ויצא
וישלח
וישב
מקץ
ויגש
ויחי

תמונות בכרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

- איש אחד עומד על גג בניין גבוה. מלמעלה הוא רואה אדם ברחוב, קטן ורחוק. לאחר שהוא יורד למטה, הוא לוחץ את ידו של האדם ברחוב. האדם לא מבין ממתי הוא מכיר אותו... אומר לו האיש: אני מכיר אותך מאז שהיית קטן!

(מתוך פורום הבדיחות באתר)

מבחן הנאמנות סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

לא תספיק לנו את המידע, תגמור את החיים שלך בצורה לא ממש נעימה...

טוני הצטמרר. על אף כל מה שידע והתאמן, הוא מעולם לא חשב שלהתמודד מול חטיפה במציאות זו משימה מפחידה כל כך. הבטחון שלו החל להסדק. החוטפים השאירו אותו בחדר הקטן ויצאו. 'כשתזכר במשהו שמענין אותנו - תקרא לנו'. וטוני, כמו סוכן סי-אי-אי נאמן, כמובן, לא נזכר בשום דבר. אבל כשעבר יום שלם ואיש לא נכנס לחדר, ולאחר שבטנו החלה לקרקר כאות מחאה, שלא נכנס לקרבה דבר מאכל במשך שעות על גבי שעות - טוני כבר התחיל לחשב שנית...

'בכל הכבוד והאהבה למדינה שלי, אני לא רוצה למות כאן בלי שאף אחד ידע, או גרוע מכך למות בסיורים, ושכל העולם ידע, חשב ביאוש. 'אני חייב למסור להם איזשהו מידע, בתקווה שהם באמת ישחררו אותי. הרי אף אחד אינו יכול לדעת שגיליתי להם משהו'. הוא החליט להמתין עוד קצת, אולי יזכה לקבל מנת מזון ויוכל להחזיק מעמד, אבל החוטפים פשוט התעלמו ממנו ולא נכנסו לחדר. כך חלף עליו הלילה השני בצנוק, כשהוא מרעב עד מות.

בבקר החליט טוני להפגע. הוא נגש אל הדלת הנעולה ותכנן לקרא לחוטפים, אך אז שמע התלחשיות בחוץ. הוא הצמיד את אזנו לדלת והקשיב. 'נו, מה המצב אתו?' שמע קול שואל. 'בינתיים הוא מחזיק מעמד', השיב מישהו, שטוני זזה כאחד החוטפים. 'הוא אכל משהו?' שאל האיש. 'לא. כבר שלשים ושש שעות שהוא לא אכל'. טוני נסה לזהות את הקול. היתה לו תחושה שהוא מכיר את האיש. 'זה כבר מתחיל להיות מסכן', שמע שוב את הקול. 'עוד שעה תכניסו לו אכל, ואחר כך נראה מה לעשות'.

בום! בבת אחת נפלה ההבנה בראשו של טוני. לפתע זהה מיהו הדובר המסתורי, שנשמע כמו הבוס - זה היה ראש אגף המודיעין בכבודו ובעצמו! טוני לא פגש אותו פעמים רבות, כי מעמדו לא היה גבוה מאד, אבל למרות זאת הוא הצליח לזהות אותו כעת. 'מה הולך כאן?!' נסה להבין. אך לו כמה דקות להבין את התמונה: באגף המודיעין החליטו פשוט לבחון את נאמנותו, אם ישבר מול 'החוטפים המרשעים' או לא... מאותו רגע - כמובן - הוא התמודד מול המשימה בקלות יתרה. ויומים אחר כך, כשהשתחרר מהצנוק, העלה טוני בדרגה, לאחר שהוכיח נאמנות לתפקידו.

החיים שלנו הם מבחן אחד גדול, ואם נדע את זה ונזכר שהקדוש ברוך הוא בוחן את הנאמנות שלנו אליו - יהיה לנו הרבה יותר קל להתמודד מול האתגר.

באדיבות "שלום לעם"

הכל קרה מהר כל כך, עד שטוני התקשה לעכל את מה שארע. הוא הלך לתמו ברחוב, רואה כבר את ביתו מרחוק ומנסה לנחש מה הכינה אשתו לארוחת הערב. אלא שאז קפצו עליו שלשה רעולי פנים, תפסו אותו בזרועות ברזל והשליכו אותו לתוך רכב מסחרי גדול שחנה צמוד למדרכה. אפלו העוברים והשבים לא הספיקו לראות את החטיפה שנעשתה מול עיניהם, וכך נעלם טוני כאלו בלעה אותו האדמה בתאבון.

טוני לא היה סתם אזרח אמריקאי. הוא היה סוכן בסי-אי-אי, ונחשב לאחד הטובים באגף המודיעין שבו עבד. גם שרירים מפתחים היו לו, כחלק מכשוריו ומהאמונים שאותם עבר בכניסתו לתפקיד. ועם כל זאת, שלשת החוטפים גברו עליו בלי שהוא יכל אפלו להתנגד. הם אזקו אותו וכסו את ראשו, ובמשך הנסיעה הארכה לא דברו מלה.

הראש של טוני עבד קשה. הוא נסה לחשב מיהם החוטפים ומיהי המטרה שלהם, אבל ככל שאמץ את מחו לא הגיע למסקנה. 'אצטרך להמתין ולראות מה הם רוצים', הרבה בהשלמה. 'טוב לפחות שהם לא הרגו אותי'. הוא ידע איך להתמודד במצב של חטיפה, וקנה ששנות האמונים והלמידה שעבר יעזרו לו עכשו להחליץ ממנה בשלום.

לאחר נסיעה די ארפה נעצר הרכב, והחוטפים הורידו אותו לבית המסתור שלהם. רק כשהיו בפנים הסירו החוטפים את הכסוי מראשו, וטוני מצמץ בעיניו עד שהתרגל לאור. הוא ראה לפניו שלשה גברים בעלי חזות ערבית ונבהל. 'אוי, לא... עברה בו מחשבה מפחדת. בדיק הערבים... הם הכי מסכנים בזמני חטיפה. הם אינם צפויים ויכולים להחליף דעות בכל רגע'.

החוטף השמן ביותר, בעל שפם מאים ובעל עינים יורות שנאה, נגש ישר לענין. 'אנחנו רוצים את כל המידע שיש לך על אודות הארגון שלנו', אמר לו באנגלית עלגת. 'הארגון שלך? איך קוראים לארגון שלך?' החוטף צחק צחוק רע וענה: 'פנראה, שמעת על הארגון שלנו... קוראים לו 'המדינה האסלאמית', או כמו שאתם קוראים לו: דאעש. מכר לך? אנחנו רוצים לדעת בדיוק מה האמריקאים יודעים עלינו, ומה הם מתכננים לעשות בענייננו'.

טוני התחיל לשלף תרגילי התחמקות שלמד והכיר. הוא נסה לתת לחוטפים מידע מטעה, או מידע שבין כה וכה דלף ונודע לאנשי הארגון הרצחני, אבל לחרדתו התברר לו שאנשי דאעש אינם טפשים כמו שחשב. הם קלטו מיד את נסיונות ההתחמקות שלו והחלו לעבר לאיומים. 'אתה יודע שאנחנו לא מאד אוהבים אמריקאים', גחך אחד מהם. 'אם